

ORIYA

The Spoken Word

by

WILLIAM MARRION BRANHAM

ଭବବାଦୀ

ଓଲିୟନ ନେରୁୟନ ବ୍ରାନ୍‌ହାମ୍‌ଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ବାକ୍ୟ

God's Word Came to the Prophet

William Marrion Branham

“ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି”

Jesus Christ is God.

କଥିତ ବାକ୍ୟ ହିଁ ମୂଳ ବୀଜ ଅଟେ

ଭାବବାଦୀ

ଓଲିଭର ମେରିସ୍ ବ୍ରାନ୍‌ହାମ୍‌ଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାକ୍ୟ

God's Word Came to the Prophet
William Marrion Branham

“ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି”
Jesus Christ is God.

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶନଟି କହେ : ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ପୁରାତନ ନିୟମର ଯିହୋବା ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି । ଅପଣ ଦେହେ ଚୋର ନିମିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତିନି ଇଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟମାନ ଅଟନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ଏକ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ଅଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପୁରାତନ ନିୟମର ଯିହୋବା ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ଏହାକୁ ଅବଗତ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଅପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶନଟିର ଅଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶୟତାନ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରି ଏ ସତ୍ୟତାରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଛି । ଆଉ ଏହି ସତ୍ୟତା ଗୁଡ଼ି ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଯିବାର କିଛିକାଳ ଉତ୍ତାରେ, ରେମାନ କ୍ୟାଥୋଲିକ ମଣ୍ଡଳୀଟି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାର ପ୍ରଥାଟିକୁ ସ୍ଥଗିତ କରିଦେଲା ।

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଆଜିକାଲି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ମିଶ୍ରିତ କଳ୍ପସିତ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆମର ଅଧୋଗତି ଘଟିଛି ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶନକୁ ଆଧାର କରି ଗଠିତ ଚିରଶାଶ୍ୱତ ଅନାବିଳ ମଣ୍ଡଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଆଶା କରୁ । ତଥାପି ମଗ୍ନାକରଣ ରୂପେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ନିମନ୍ତେ ଅପଣମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରକାଶନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଏପରି ଧରଣର ବାପ୍ତିସ୍ମଟି ସ୍ୱଳ୍ପ ରୂପେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତମାନେ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଅବମାନନା କରି ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଜଣକ ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ଏପରି ଚିନ୍ତା କରିବା ସମୀଚିନ କି ? ସେମାନେ ନାମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ବିନା ବାପ୍ତିସ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରଯାଇ ଥିବା କଥା ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେଉଁଠି ଦେଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରଯାଇ ନାହିଁ । ସାଧାରଣଜ୍ଞାନ କହେ ଯେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣୀର ପୁସ୍ତକଟି ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତେଣୁନି ସେମାନେ ଯଦି ସେପରି (ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ) ବାପ୍ତିସ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତେବେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ବ ଯେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପଦ୍ଧା ଅଟେ, ଅପଣମାନେ ଯଦି ଏହାକୁ କଠିଣ ବୋଲି ଉଦ୍ଧୃତ ତେବେ ନିମ୍ନ ଉକ୍ତ ପାଇଁ ଆପଣ କି ଉତ୍ତର ଦେବେ ? ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ବ ।

ଦ୍ୱେଷିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣୀ ନାମକ ପୁସ୍ତକର ୧୯ : ୧-୭ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି : “ଆପଲ୍ କରିବ୍ରେ ପିତା ସମୟରେ ପାଉଲ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ଏଫିସ ନଗରକୁ ଆସି କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଦେଖା ପାଇଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସମୟରେ କଅଣ ଦୁମ୍ନେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇଥିଲ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେ ଦତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିନାହୁଁ । ତେଣୁ ସେ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ଦୁମ୍ନେମାନେ କାହିଁରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନଙ୍କ ବାସ୍ତୁସ୍ତରେ । ସେଥିରେ ପାଉଲ କହିଲେ, ଯୋହନ ମନପବିବର୍ତ୍ତନର ବାସ୍ତୁସ୍ତରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତ ଦେଇ, ତାହାଙ୍କ ପରେ ଯେ ଆସିବେ, ତାହାଙ୍କଠାରେ, ଅର୍ଥାତ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ‘ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହେଲେ’, ଆଉ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କଲେ ପୁଣି ସେମାନେ ନାନା ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଭବବାଣୀ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” ଏହା ସେପରି ଅଟେ । ଏଫିସୟର ଏହି ଉତ୍ତମ ଜନସାଧାରଣ ମସୀହ (ଯୀଶୁ)ଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିଲେ । ଯୋହନ ତାଙ୍କୁ (Him) ପୂରୁର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ପାପରୁ ମନପବିବର୍ତ୍ତନର ବାସ୍ତୁସ୍ତରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହି ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାର ସମୟ ଥିଲା ଆଉ ସକଳ ପାପରୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତର ନିମନ୍ତେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହେବାର ଅବସରଟି ରହିଥିଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଲଭ କରିବାର ସମୟଟି ଏହା ଥିଲା । ଆଉ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପାଉଲ

ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତ ଥୋଇଥିଲେ ଆଉ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ ।

ଆଃ ! ଏହିସବୁ ସେହି ଦ୍ଵିୟ ଜନସାଧାରଣ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲେ ଆଉ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାର ଅଧିକାରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁରଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ଆଗତ ମସୀହଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଆଉ ଏତେ ଦୂରକୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅମେ ଦେଖୁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥାପି ସେମାନେ ସେ ଅବସରଟିକୁ ହରାଇ ବସିଥିଲେ ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ଆସି ପୁନଶ୍ଚ ଉଲ୍ଲିଯାଇ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଯାଇ ଥିଲା ।

ଆପଣମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଯଦି ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ସାରି ଅନ୍ତନ୍ତ ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣାର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭରିଦେବେ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟଟି ଅଟେ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣୀ ୧୯ : ୬ ପଦରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟଟିର ଉପରେ ପାଠ କରୁଅଛୁ ତାହାରି ସଫଳୀକରଣର ବିଷୟଟିକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩୮ ପଦରେ ଲଭ କରିଥାଉ, “ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ, ତାହା ହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” ଦେଖନ୍ତୁ, ପିତର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାଉଲ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ । ଆଉ ଯାହା କୁହାଯାଇ ଥିଲା ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଯେଣିକି କିଛି ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେହି ସର୍ବଶେଷ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନ ହେବା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୁକିଛି ବିଷୟକୁଡକୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଘରରେ ପାଳନ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଭାଲତୀୟ ୧ : ୮ ପଦ ଅନୁସାରେ, ‘କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକାଳର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ’, ଆମ୍ଭେମାନେ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ହେଲେ ପଦି କେହି ତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକାଳର ପ୍ରଭୁର କରେ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଁ ।’

ବର୍ତ୍ତମାନ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ‘ଏକ ମତବାଦୀ (Oneness) ମତବାଦୀ କେତେକ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମପୂର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ନୂତନ ଜନ୍ମର ନିମନ୍ତେ ମଗ୍ନିକରଣର ବାସ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯଦେ ଯେପରି ପାଣିରେ ମଗ୍ନିକୃତ ହୋଇଯିବା ଦ୍ଵାରା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଜନ୍ମ ମିଳିଯିବ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଜଳ ଦ୍ଵାରା ନୂତନ ଜନ୍ମଲାଭ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସେହି ପ୍ରେରିତଗଣ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ‘ଆପଣମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପ ଶମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତବିକ ହେଉନ୍ତୁ’, ଆଉ ସେମାନେ ଆଦୌ କହି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ନୂତନ ଜନ୍ମ ମିଳିଯିବ । ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଜଳରେ ମଗ୍ନିକରଣ ହେବାର ଅର୍ଥ, “ଜଣ୍ଠରଂକ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶୁଦ୍ଧ (ଶୁଦ୍ଧି) ବିବେକ ଲାଭ କରିବା ।” କେବଳ ମାତ୍ର ସେତିକି । ୧ମ ପିତର ୩ : ୨୧ ପଦର ଅନୁସାରେ, ‘ସେଥିର ପ୍ରତିରୂପ ବାସ୍ତବ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରର ମଳିନତା ଦୂରୀକରଣ ନୁହେଁ’, କିନ୍ତୁ ଜଣ୍ଠରଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୁଦ୍ଧି ବିବେକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ଦୁନରୂପୀୟ ଦ୍ଵାରା ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରୁଅଛି ।’ (ତଦ୍ଵାରା ଶରୀରର ମଳିନତା ଦୂର କରିବା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଜଣ୍ଠରଂକ ନିକଟରେ ଶୁଦ୍ଧି ବିବେକ ପାଇବାର ଅର୍ଥ ଅଟେ ।) ମୁଁ ଏପରି ହିଁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାଏ ।

କେହି ପଦି ଏକ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ଉଦ୍ଧାରକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରେ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ନାମ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ

କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜଳରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରେ, ତେବେ ମୋ ମତରେ ଆପଣ ନିଜେ ଇତିହାସକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ବୁଝି ନିଅନ୍ତୁ । ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟଟି ବାସ୍ତୁସ୍ତୁର ଏକ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଅଟେ । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୧୦୦ରେ ରୋମରେ ଘଟିଥିଲା, ଆଉ ୪ ଡସେମ୍ବର ୧୯୫୫ରେ ଟାଇମ ପତ୍ରିକା ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲା ।

“ସହପାଳକ ଆପଣାର ହସ୍ତକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଥିଲେ, ଏବଂ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ଡେସିୟସ୍ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ଦାନର ସ୍ଥାନସ୍ଥିତ ଦ୍ଵାରର ଛିଦ୍ରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । କାଠର ବେପାରୀ ମାର୍କ ଓଲ୍‌କ୍‌ସା ସେହି ପୋଖରୀରେ ଅଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଡ଼ି ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କରି ପଛେ ପଛେ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ପୋଖରୀ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ହସୁଥିଲେ । ସେ ପଚାରି ଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟକି ?’ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ‘ହଁ’ କହିଥିଲେ । ତତ୍ପରେ ପର୍ବୁସ୍ତୁ କହିଥିଲେ, ‘ମୋହର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାର ହିଁ ଅଟେ ଯିଏ କି ପନ୍ଥା ପିଲଟଙ୍କ ଦ୍ଵାର କ୍ରୁଶରେ ଚଳାଯାଇ ଥିଲେ । ତାଙ୍କରି ସହିତରେ ମୁଁ ମୁଦୁ୍ୟାଭେନ କରିଅଛି ଆଉ ତାଙ୍କର ସହିତରେ ମୁଁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିପାରେ । ତତ୍ପରେ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଦୁଇଟି ଉଚ୍ଚଶାଳୀ ହସ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖିଅଛି ଆଉ ପରୁଆ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଯିବା ବିମତ୍ରେ ସେ ଆପଣାର ଶରୀରକୁ ଭିଲି ଛାଡ଼ିଦେଇ ଅଛନ୍ତି; ଠିକ୍ ସେହିବେଳେ ମାର୍କଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ଵର ତାଙ୍କରି କାନରେ ପଡ଼ିଲା, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଭୁ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି’, ତତ୍ପରେ ଶୀତଳ ଜଳ ତାଙ୍କୁ ଆପଣାର ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇ ଥିଲା ।”

ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁର ଏହି ସତ୍ୟଟି ଲୋପ ପାଇ ପାରି ନ ଥିଲା ଆଉ (ଏହା ନାଇଜିନ ମହାସଭାରେ ଲୁପ୍ତ ହୋଇପାରି

ଥିଲା ଆଉ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟତଃ ଲୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିଲା) ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବିରେ; ପୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ଟିସ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ଏତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ରୁପ୍ତ କରି ରଖିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଶୟତାନ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମାପ୍ତ କରିପାରି ନ ଥିଲା ଆଉ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶନଟି ରୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରି ନ ଥିଲା । ଶୟତାନ ସେପରି କରି ନ ପାରେ ଯେତେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ ।

ଆଜ୍ଞା, ପଦି ତିନିଜଣ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ତେ ତେବେ ତ ବଡ଼ ଖୁସିର ସହିତ ଅପଣମାନେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପରି ତିନି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ଟିସ୍ମ କରିପାରି ଥାନ୍ତେ, ମାତ୍ର ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ଇଶ୍ୱର ଏକ ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କର ନାମ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ କେବଳ ଜଣେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ଟିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି । ସେହି କାରଣରୁ ଦେଖିକଷ୍ଟ ଦିନ ପିତର ଯେ ସେପରି କରିଥିଲେ ଆଉ ଠିକ୍ ସେହିପରି ବାପ୍ଟିସ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେପରି ଏକ ପ୍ରକାଶନର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ସଜୋଟ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଥିଲା । ଆଉ ସେ ତାହାର ଅନୁରତ ଥିଲେ, ଯାହା କି ଏପରି ଥିଲା, “ଅତଏବ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲକୁଳ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁ ପୀଶୁଙ୍କୁ ଅପଣମାନେ କ୍ରୁଶରେ ବଧ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱର ପୁତ୍ର ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ ପଦରେ ଯୁକ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି” । ସେହି କାରଣରୁ ଯୋଗୁଁ ସେ ‘ପୁତ୍ର ପୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’ ଅଟନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ସଦୃଶ ‘ପୁତ୍ର ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’ ଉଭୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ସେହି ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯିଏ କି

ଶରୀରଧାରୀ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଘଟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ଇଶ୍ଵରବାଦ ପରି ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଘଟ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ତିନୋଟି ବଭିନ୍ନ ଧରଣର ସ୍ଥିତିରେ ଅଥବା ଉପାଧି-ଗୁଡ଼ିକରେ ପରିଚିତ ଥାଇ ଆସିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ପଂକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉଥରେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ ଦେଖିବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ’ ଉଭୟ ପଦରେ ନିପୁକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି । ଯେ ପ୍ରଭୁ (ପିତା) ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (ପବନ ଆତ୍ମା) ଅଟନ୍ତି ଆଉ ସେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏଥିରୁ ପରମେଶ୍ଵରର ସମ୍ପର୍କରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶନଟି ଯଦି ସ୍ପଷ୍ଟ ନ ହେଲ ତେବେ ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ କେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି — ଏକମାତ୍ର ଇଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ।

ଏକଦା ଫିଲିପ ପୀଶୁଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ।’ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ‘ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ ? ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ ।’ ଏହି ବିଷୟଟିକୁ ତିନେ ଜଣେ ପୁରତୀଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳ କହିଥିଲି ସେ ମୋତେ ପଢ଼ି ଥିଲେ :—

“ଟିକେ ରୁହନ୍ତୁ, ମହାଶୟ ବ୍ରାହ୍ମାମ !
 ଆପଣ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଏକ ଅଟନ୍ତି କି ?”

ମୁଁ କହିଥିଲି, “ନା, ସେପରି ନୁହେଁ ।”

ସେ କହିଥିଲେ, “କ୍ଷମା କରିବେ ତେବେ କିପରି ?”

ତାପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ରୁଖାଇଲି,

‘ଆପଣ ମୋତେ ଦେଖୁଛନ୍ତି କି ?’

ସେ କହିଥିଲେ, ‘ଆଜ୍ଞା, ହଁ ।’

ମୁଁ ପଚାରି ଥିଲି,

‘ଆପଣ ମୋହର ପନୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି କି ?’

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, “ନା, ନୁହେଁ” ।

ମୁଁ କହିଥିଲି ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ‘ଏକତ୍ଵ’ ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଅଟେ, କାରଣ ସେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ‘ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି ।’

ଉତ୍ତରାଦୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଦୀପ୍ତି ହେବ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଏପରି ଲେଖିଅଛି :—

“ହେଉ ଦୀପ୍ତିମନ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ,

ଘଟୁ ମହାମହିମର ଆବିଷ୍କାର ।

ଆଜିର ଅଲୋକ ଦୀପ୍ତିସ୍ତୁ ଗୋଟି,

ଯୀଶୁଙ୍କର ନାମେ ଅଛି ସେଇଟି ।

ଅନୁତାପ କରି ପିଲା ରୁଦାଏ,

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଲଭ ସର୍ବିଏ ।

ଦୀପ୍ତିଟିକୁ ଦେଖ ଏ ସନ୍ଧ୍ୟାକ୍ଷଣେ,

ପ୍ରଭୁ ଓ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି ତଣେ ।”

କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଜଣେ ପିତୃଦା ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ସହିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲି । ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ, “ଆପଣମାନେ ବିଜାତୀୟଗଣ, ଆପଣମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ତିନିଭଗ କରି କୌଣସି ପିତୃଦାକୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ ବେଶୀ ଜାଣୁ ।

ମୁଁ କହିଥିଲି, ‘ହେ ଉତ୍ତରୀ, ଏହା ସତ୍ୟକଥା ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ତିନୋଟି ଭଗ କରି ନ ଥାଉ । ଆପଣ ଉତ୍ତରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତ କି କରନ୍ତ ନି ?

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ,

‘ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଏ ?

‘ଆପଣ ପିତାଙ୍କର ୯ : ୬ ପଦକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତ ?’ ‘ହଁ’

‘ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତରୀ ଜଣକ କାହାର

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରୀ କରି କହୁଅଛନ୍ତ ?’

‘ମସୀହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଅଛନ୍ତ ।’

ମୁଁ ପଚାରି ଥିଲି — ‘ଏହି ମସୀହଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ସହିତରେ ସମ୍ପର୍କ କି ପ୍ରକାର ?

ସେ କହିଥିଲେ, ସେ ସ୍ୱୟଂରୂପେ ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ ।

ମୁଁ କହିଥିଲି, “ତାହା ହୁଁ ଠିକ୍” — ଆମେନ୍ ।

ଆପଣମାନେ ଜଣୁଛନ୍ତ ତିନି ଭଗରେ ବାଣ୍ଟି ପାରନ୍ତ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାକୁ ତିନିଭଗ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ପରିଚିତ କରି ପାରନ୍ତ ନାହିଁ । ଆପଣମାନେ କୌଣସି ଏକ ପିତୃଦାକୁ ଏପରି ବୁଝାଇ ପାରନ୍ତ ନାହିଁ

ଯେ, ଜଣେ ପିତା - ଜଣେ ପୁତ୍ର — ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେ ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାଧିକେ ଶ୍ରେୟ ବିଭବଟି କେଉଁଠାରୁ ଆଗତ ହେଲା । ପିତୃଦୀମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏପରି ଏକମତକୁ 'ନାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାପ୍ରଭାରେ' ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ଥିଲା । ତେଣୁ ପିତୃଦୀମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜକ କହି ଯେ ଚିରକ୍ଷୀର କରନ୍ତି ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛୁ । ପିତୃଦୀମାନେ ଠିକ୍ ଏହିପରି ବିଶ୍ଵାସ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଏକରୁ ଚିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଇଛି । ମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟର ଦୀପ୍ତିଟି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଏ ଅଛି । ଧ୍ୟାନ କରିବାର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ପିତୃଦୀମାନେ ପାଲେଷ୍ଠାଲନ୍ତୁ ଫେରି ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଏହି (ପ୍ରକାରର) ସତ୍ୟତାଟି ପ୍ରଘଟ ହୋଇଅଛି **ପରମେଶ୍ଵର ଏବଂ ଶାଶୁ ଏକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଯାଶୁ ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଉଭୟ ଅଟନ୍ତି ।**

ପୋହନ ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ଲଭ କରିଥିଲେ, ଅଭ ପ୍ରକାଶନଟି ସ୍ଵୟଂ ଯାଶୁ ଅଟନ୍ତି । ସେହି କାରଣରୁ ସ୍ଵୟଂ ଯାଶୁ ଆପଣାକୁ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଆଜି ଅଛି, ଅତିତରେ ଥିଲି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବି । ଆମେନ୍ ।'

ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନଟି ଯଦି ମିଳିନାହିଁ ତେବେ ଉତ୍କଳକୁ ଗଢ଼ି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ଵର ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ କେବଳ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ପ୍ରକାଶନଟି କଦାପି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲଭ କରାଯାଇ ନ ଥାଏ ମାତ୍ର ଏହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପେ ମିଳିଥାଏ । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଘୋଷି ପକାଇଲ

ଭଳି ଅରୁଚ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ କରି ପାରିବ, ତଥାପି ଅପଣ ପ୍ରକାଶନଟି ଲଭ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ହୁଏ । ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସ୍ଵୟଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିନ୍ଦୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵୟଂରୁ ଯାଶୁକୁ ମସୀହ କହିପାରେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଅପଣକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲଭ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରେ, ଏଥିପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅପଣକୁ ଏହି ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ଦାନ କରିବେ ଯେ ଯାଶୁ ହିଁ ମସୀହ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଅଟନ୍ତି — ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଭିଶିକ୍ତ ହୋଇଥିବା ମସୀହ ଅଟନ୍ତି ।

TRACK - 7

ଏସ୍. ଡାନିଏଲ ସମ୍ପଥ କୁମାର,
ଘର ନଂ- 147, ଥିରୁନିଲାଇ କଲୋନୀ,
ଭିଚୁର (ପୋଷ୍ଟ), ଚେନ୍ନାଇ, ପିନ୍- 6000103

S. DANIEL SAMPATH KUMAR

*No. 147, Thirunilai colony ,
vichoor post , chennai - 600 103*

E-Mail : sdanielsampathkumar@gmail.com

Website : danielendtimebooksministry.org

Phone No : 99419 74213 , 96001 71260